DOMSTOLENS DOM
AF 16. MARTS 1971

Società industriale metallurgica di Napoli (Simet) mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

Sag 67/69

Processprog: Italiensk

Angående:

Annullation af den af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber trufne individuelle beslutning af 9. oktober 1969, hvorved selskabet Simet tilpligtes at betale nogle beløb, som skyldes ifølge bestemmelserne om prisudligning for indført og hermed ligestillet skrot;

erstatning af tab, som hævdes at være forårsaget af en af sagsøgte begået tjenstlig fejl.

Domskonklusion:

Sagsøgte frifindes.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

Sagsøgte bør frifindes.

Sammendrag

1. *Oplysning — efterprøvelser — gennemførelse ved fuldmagt — ingen delegation af beføjelser — frit valg af befuldmægtigede*
   (EKSF-traktaten, artikel 47).

2. *Fælles finansielle ordninger — skrot — udligningsordning — opstilling af endelige afregninger — kapitaliseret rente af kredit — og debetsaldi — lovlighed*
   (Den af Den Høje Myndighed for EKSF trufne almindelige beslutning nr. 19/65 af 15. december 1965, artikel 5)

3. *Fælles finansielle ordninger — udligningsordning — almindelig beslutning truffet i overensstemmelse med Rådets udtalelse — anbefalinger indeholdt i udtalelsen uden virkning for*

bedømmelsen af de i beslutningen fastlagte kompetencer
(EKSF-traktaten, artikel 53)

4. *Fælles finansielle ordninger — udligningsordning — normale ulemper — intet tab*
(EKSF-traktaten, artikel 40, artikel 53)

5. *EKSF'S ansvar — tjenstlig fejl — forekomst af svig — administrationens krænkelse af sin pligt til opsyn — utilstrækkeligt bevis*
(EKSF-traktaten, artikel 40)

1. Da artikel 47 bemyndiger Den Høje Myndighed til at lade foretage efterprøvelser, udgør den fuldmagt, hvorved den lader dem foretage, selve udøvelsen af dens beføjelser og ikke en delegation af disse; de forskrifter vedrørende form og offentliggørelse, som skal iagttages ved en delegation af beføjelser, gælder derfor ikke i dette tilfælde.

2. Nødvendigheden af ligevægten i forvaltningen af ordningen, ligebehandlingen og ydelsernes indbyrdes afhængighed retfærdiggør anvendelsen af den samme rentesats for tilgodehavender og gæld.

   Indførelsen af et system med kapitaliserede renter krænker hverken traktaten eller dens gennemførelsesbestemmelser, men betalingen af disse renter kan ikke kræves, så længe debitorerne ikke er blevet underrettet om størrelsen af deres skyld.

3. Rådets anbefalinger i forbindelse med afgivelsen af en overensstemmende udtalelse kan hverken indskrænke eller ændre de udtrykkelige kompetencer i henhold til den beslutning, som er genstand for nævnte udtalelse.

   Lovligheden af beslutninger, der træffes i henhold til en almindelig beslutning, som har været genstand for en overensstemmende udtalelse, kan derfor kun prøves på grundlag af selve bestemmelserne i nævnte almindelige beslutning.

4. De ulemper, som er uundgåelige og indbygget i udligningsordningen, der ifølge sin natur nødvendiggør beregninger a posteriori med henblik på fastsættelsen af satsen, udgør ikke et tab, som giver ret til erstatning.

5. Forekomsten af svig er ikke i sig selv et tilstrækkeligt bevis for, at administrationen har krænket sin pligt til opsyn og derfor har begået en tjenstlig fejl.